

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9C/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411216335
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4411216335.11

Uznesenie

Okresný súd v Nových Zámkoch pred sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: O. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XX, D. R., právne zast. Advokátska kancelária Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s.r.o, so sídlom Prievozská 4/B, Bratislava, IČO: 47 239 921, o zaplatenie 4.081,24-Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

V prejednávanej veci bol predmetom konania návrh navrhovateľa zo dňa 19. 08. 2011, doručený tunajšiemu súdu dňa 30. 08. 2011, ktorým sa domáhal od odporcu zaplatenia istiny vo výške 4.081,24-Eur s príslušenstvom z dôvodu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti podľa čl. VI. a VII. Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktorú uzatvoril právny predchodca navrhovateľa (postupca Prvá stavebná sporiteľňa, a.s.) dňa XX.XX.XXXX s p. U. O. a O. C. ako priamymi dlžníkmi a odporcom ako ručiteľom, ktorý písomným prehlásením prebral voči veriteľovi povinnosť vyplývajúcu z ručenia. Právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 28.01.2008 pristúpil k odstúpeniu od zmluvy a vyzval dlžníkov na okamžité vrátenie zostatku poskytnutých úverových prostriedkov v lehote 7 dní od doručenia odstúpenia od zmluvy. Ku dňu 28.04.2011 postupca vyčíslił pohľadávku vo výške 4.081,24-Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 05. 04. 2011 postupca postúpil pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa.

Tunajší súd uznesením č.k. 9C 36/2012-236 zo dňa 23. 01. 2013 konanie zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom, nakoľko povinní v exekučnom konaní (t.j. vyššie menovaní priami dlžníci) uhradili dlžnú sumu v plnej výške a exekúcia tak bola ukončená vymožením pohľadávky, pričom odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril svojím podaním zo dňa 21.01.2013 (čl. 225 spisu) svoj súhlas so späťvzatím návrhu a zároveň si žiadal priznať trovy konania v plnej výške podľa ich vyčíslenia. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi titulom náhrady trov konania sumu 1.451,44-Eur, k rukám právneho zástupcu odporcu, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že tunajší súd pri rozhodovaní o trovách nesprávne aplikoval ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a vylúčil aplikáciu ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., napriek tomu, že návrh na začatie konania proti odporcovi bol v čase podania bezpochyby dôvodný, vzhľadom na to, že navrhovateľ bol oprávneným veriteľom voči odporcovi ako ručiteľovi z neuhradeného dlhu, ktorý vznikol z nedodržania platobných podmienok zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa XX. XX. XXXX uzatvorenej medzi právny predchodcom navrhovateľa na jednej strane a U. O. a O. C. ako dlžníkmi a odporcom ako ručiteľom na strane druhej. Postúpenie pohľadávky preukázal listinnými dôkazmi, pričom svoju pohľadávku voči menovaným

dlužníkom si uplatnil na základe exekučného titulu (notárskej zápisnice) v exekučnom konaní, ktoré začalo dňa XX. XX. XXXX s tým, že do podania návrhu na začatie konania proti odporcovi na súd nemal uspokojenú pohľadávku. Podľa názoru navrhovateľa to, že pohľadávka bola v priebehu konania zaplatená dlužníkom, a preto zobrať návrh späť, nemožno považovať za zavinené zastavenie konania zo strany navrhovateľa. Z uvedeného dôvodu má za to, že nezavinil zastavenie konania, a preto nedošlo k dôvodom na aplikáciu ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.. Tvrdenie súdu, že nepredložil špecifikáciu pohľadávky od postupu, považoval za subjektívne a nespravodlivé, keďže predložil všetky vyjadrenia, ktoré súd požadoval, a preto neboli zo strany navrhovateľa porušené procesné povinnosti, ktoré vyplývajú zo zákona alebo ktoré súd uložil na základe zákona, v dôsledku čoho by malo prísť k zmareniu úkonu, čo je predpoklad aplikácie ust. § 147 ods. 1 O.s.p..

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Nesúhlasil s tvrdením navrhovateľa, že návrh na začatie konania bol bezpochyby dôvodný, keďže v priebehu konania nepredložil jediný dôkaz existencie pohľadávky a jej výšky. Svojím konaním tak navrhovateľ dal príčinu na vznik pojednávania a teda zavinil vznik trov, hoci nedokázal návrh podložiť dôkazmi. Nemožno podľa názoru odporcu tvrdiť, že navrhovateľ podal návrh oprávnene a dôvodne, ak nevie predložiť jediný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu jeho nároku čo do dôvodu a výšky. Neunesenie dôkazného bremena a laxný prístup ku konaniu preto treba pričítať navrhovateľovi a ten musí znášať aj náklady, ktoré spôsobil odporcovi.

Uznesením č.k. 7Co 105/2013-260 zo dňa 30. 08. 2013 odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvého stupňa pri možnosti aplikácie zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. nedostatočne skúmal vec. V tomto smere si súd prvého stupňa vôbec nevyžiadal príslušný exekučný spis, z ktorého by bolo možné zistiť všetky okolnosti týkajúce sa vymáhania predmetnej pohľadávky, keďže až na základe posúdenia týchto okolností by bolo možné jednoznačne ustáliť, či návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne, alebo nedôvodne. Keďže súd prvého stupňa sa vecou z tohto pohľadu nezaoberal, jeho záver o tom, že navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania, treba považovať za predčasný.

Pridŕžajúc sa právneho názoru odvolacieho súdu si tunajší súd vyžiadal exekučný spis EX XX/XXXX z ktorého mal zistené, že dňa XX. XX. XXXX sa začalo exekučné konanie na základe návrhu oprávneného zo dňa XX. XX. XXXX (Prvá stavebná sporiteľňa, a.s.) ako právneho predchodcu navrhovateľa voči povinným: p. U. O., bytom A. X., D. O. D. S. a O. C., bytom C., ktorým sa domáhal vymožená istiny 3.270,94-Eur s príslušenstvom a trov exekúcie. Podkladom na začatie exekúcie bol exekučný titul - notárska zápisnica D. XXX/XXXX, D.XXXX/XXXX zo dňa X. X. XXXX.. Vykonaním exekúcie bola poverená súdna exekútorka M.. N. F. so sídlom I. úradu v Z., T. XXXX/XX. Z predmetného exekučného spisu súd nemal preukázané, že by povinní do dňa podania návrhu navrhovateľom v prejednávanej veci, t.j. do dňa 19. 08. 2011 uhradili oprávnenému hoci len čiastočné úhrady vymáhanej pohľadávky s príslušenstvom. Podľa oznámenia súdnej exekútorky (č.l. 93 v exekučnom spise) boli na účet exekútorského úradu povinným O. C. vykonané platby dňa XX. XX. XXXX vo výške XXX,-Eur, dňa XX. XX. XXXX vo výške X.XXX,-Eur, dňa XX. XX. XXXX vo výške XXX,-Eur, dňa XX. XX. XXXX vo výške XXX,-Eur, dňa XX. XX. XXXX vo výške X.XXX,XX-Eur, čím súdna exekútorka konštatovala, že došlo k vymoženiu pohľadávky s príslušenstvom a trov exekúcie a tým aj k ukončeniu exekúcie.

Na základe vyššie uvedených skutočností vydal tunajší súd dňa 03. 02. 2014 uznesenie č.k. 9C 36/2012-272, ktorým žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 vety druhej a § 150 ods. 1 O.s.p. konštatujúc, že v danom prípade nie sú splnené predpoklady pre vyslovenie povinnosti na náhradu trov konania odporcom podľa druhej vety ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., pretože dôvodom späťvzatia návrhu navrhovateľom, ktorý bol podaný dôvodne voči odporcovi z titulu ručiteľského záväzku zo zmluvy o úvere, nebolo správanie odporcu, ale pôvodného dlužníka O. C., ktorý uplatnenú pohľadávku v tomto súdnom konaní uhradil navrhovateľovi v rámci exekučného konania. Súd dospel k záveru, že aj keď boli naplnené zákonné predpoklady na priznanie náhrady trov konania odporcovi podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., pretože k späťvzatiu návrhu navrhovateľom nedošlo pre jeho správanie a pohľadávku neuhradil on, ale bola vymožená v exekučnom konaní od povinného, súd mu ich neprizná vzhľadom na aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p.. Dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 O.s.p., pre ktoré odporcovi náhradu trov nepriznal, videl súd v okolnostiach, ktoré viedli navrhovateľa k uplatneniu práva na súde a v správaní sa účastníkov konania v priebehu sporu. Súd sa nestotožnil s tvrdením odporcu, že návrh na začatie konania podaný navrhovateľom nebol dôvodný, lebo navrhovateľ v priebehu konania nepredložil jediný dôkaz existencie jeho pohľadávky a jej výšky a svojím konaním tak navrhovateľ dal príčinu na

vznik pojednávania a teda zaviniť vznik trov. Pokiaľ by súd priznal náhradu trov konania odporcovi, jeho rozhodnutie by sa javilo ako neprímeraná tvrdosť voči navrhovateľovi, ktorý podal návrh na začatie konania o zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom voči odporcovi (ručiteľovi) z ručiteľského záväzku dôvodne, nakoľko z pripojeného exekučného spisu EX XX/XX súd nemal preukázané, že by pohľadávka navrhovateľa do podania predmetného návrhu, t.j. do 19. 08. 2011 bola v rámci exekučného konania vymožená od dlžníkov, resp. že by dochádzalo k jej priebežnému uhrádzaniu tak, ako to tvrdil odporca. Uviedol, že späťvzatie návrhu navrhovateľom z dôvodu úhrady pohľadávky v rámci exekúcie, nemožno pokladať za zavinené zastavenie konania zo strany navrhovateľa, pretože ručiteľ má povinnosť plniť veriteľovi v prípade, ak si svoju povinnosť nesplní dlžník, a preto navrhovateľ mal právo podať návrh na začatie konania proti odporcovi ako ručiteľovi, vzhľadom na to, že dovtedy nemal pohľadávku zo zmluvy o úvere uspokojenú od dlžníkov v plnej výške.

Proti tomuto uzneseniu podal odporca v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie, ktorým žiadal uznesenie súdu zmeniť a zaviazat navrhovateľa na náhradu trov konania v sume 1.451,44-Eur. Namietal, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a to najmä z dôvodu, že nedostatočne posudzoval podmienky pre uplatnenie ustanovenia § 150 O.s.p., jeho aplikáciu riadne a presvedčivo neodôvodnil, pričom nezhodnotil ani negatívny dopad aplikácie tohto ustanovenia na odporcu, ktorý by inak ako účastník konania mal nárok na náhradu trov konania. Súd neprihliadol pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa na osobné, majetkové, zárobkové, sociálne a ďalšie pomery účastníkov, a ani na postoj a postup účastníkov v konaní, hoci uvedené skutočnosti mohli zásadným spôsobom ovplyvniť dôvodnosť použitia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.. Uviedol, že súd sa nevysporiadal s posúdením navrhovateľovho postoja počas prebiehajúceho súdneho konania vo vzťahu k nepredloženiu relevantných dôkazov ohľadom existencie spornej pohľadávky, ako aj jej výšky, ktoré namietal odporca. Poukázal na to, že navrhovateľ predložil len dokumenty vo forme nepodpisanej tabuľky „výpis z účtu odstúpeného medziúveru“, z ktorej nie je zjavným, či zodpovedá skutočnosti, pričom z vykonaného dokazovania bolo očividným, že údaje v nej uvedené sú nesprávne. Navyše v žalobnom návrhu navrhovateľ uviedol len sumu bez rozpisu položiek, bez bližšej špecifikácie svojho nároku, pričom v konaní nevedel preukázať, či vôbec a akú sumu môže od odporcu požadovať. V danom prípade navrhovateľ požadoval od odporcu aj príslušenstvo pohľadávky, napriek tomu, že ako ručiteľ zabezpečoval len istinu. Podľa názoru odporcu navrhovateľ riadne nereagoval na výzvy súdu, čo vyplýva i zo zápisníc z pojednávania, v ktorých sa nevedel vyjadriť k otázkam súdu na pojednávania a námietkam odporcu, opakovane nepredkladal a ani nepredložil podklady pre svoju pohľadávku. Okrem toho namietal, že trovy konania by neboli vznikli, ak by navrhovateľ venoval čas zisteniu a predloženiu existencie a skutočnej výšky pohľadávky, pričom žaloval sumu bez vedomosti o existencii pohľadávky, jej oprávnenosti, či skutočnej výške dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že odporca nedal svojím správaním príčinu na podanie návrhu, pretože navrhovateľ nepreukázal odporcovi pred začatím konania existenciu pohľadávky a jej výšku, nemožno v danom prípade konštatovať dôvodnosť návrhu na začatie konania. Z uvedených dôvodov považoval jeho nárok na náhradu trov konania za dôvodný. Postup súdu, ktorý uznal dôvodnosť podania návrhu navrhovateľom, vychádzajúc pritom z toho, že navrhovateľ mal exekučný titul voči dlžníkom, považoval za formalistický, pretože neskúmal, či samotná pohľadávka je existenčná a dostatočne podložená z hľadiska súdneho konania. Zároveň si uplatnil i náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100,28-Eur.

Uznesením č.k. 7Co 200/2014-296 zo dňa 30. 04. 2014 odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 9C 36/2012-272 zo dňa 03. 02. 2014 zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie pre nesprávne právne posúdenie veci tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a pre jeho nepreskúmateľnosť z dôvodu rozporu výroku a jeho odôvodnenia. Odvolací súd uviedol, že výroku uznesenia „žaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“ nezodpovedá súdom aplikované ust. § 150 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého „ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať...“. Uvedenému výroku zodpovedá ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého však súd o trovách konania nerozhodoval, čo vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia. Preto pokiaľ súd bol toho názoru, že aj keď sú splnené zákonné podmienky na priznanie náhrady trov konania odporcovi podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., avšak odporcovi náhradu trov konania nepriznal podľa § 150 ods. 1 O.s.p. pre dôvody hodné osobitného zreteľa, takémuto právnemu posúdeniu nezodpovedá výrok uznesenia súdu „žaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“, pretože to je výrok zodpovedajúci ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.. Zároveň uviedol, že súd v ďalšom konaní opätovne rozhodne o trovách konania účastníkov, pričom z

jeho rozhodnutia musí byť zrejmé, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania rozhodol a tomu musí zodpovedať aj výrok rozhodnutia, pričom rozhodnutie riadne odôvodní tak, aby spĺňalo všetky náležitosti rozhodnutia v zmysle ust. § 157 ods. 2, § 167 ods. 2 a § 169 ods. 1 O.s.p. s dôrazom na zrozumiteľnosť, určitosť, jasnosť a súlad dôvodov rozhodnutia s jeho výrokom.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa ustanovenia § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

V prípade zastavenia konania v zásade nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. a), b), c), d) OSP. Z tohto pravidla však existujú dve výnimky zakotvené v ustanovení § 146 ods. 2 OSP. Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhej vety OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahraďiť žalovanému trovy konania. Otázka zavinenia v takomto prípade sa hodnotí len z procesného hľadiska. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petítom domáhal, prípadne žaloval po inej strate aktívnej legitímácie (zánik záväzku započítaním), atď. Pokiaľ ide o zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Náhrada trov priznaných podľa § 146 ods. 2 OSP sa vzťahuje len na účelne vynaložené trovy konania. Účelnosť zaplatených trov konania sa síce upravuje len pri § 142 ods. 1 OSP, avšak ide o vyjadrenie všeobecného princípu, že právo na náhradu trov je úzko späté s účelnosťou ich vynakladania pri uplatňovaní práva na súdnu ochranu.

V danom prípade súd o trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, nakoľko dospel k záveru, že žiadnemu z účastníkov nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania. V konaní nebolo preukázané zavinenie odporcu na zastavení konania v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., nakoľko nebola splnená obligatórna podmienka pre uplatnenie tohto zákonného ustanovenia, t.j. navrhovateľ nechal podaný návrh späť v dôsledku správania sa odporcu, ktorý by sa bol celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky navrhovateľa, ale v dôsledku správania sa priamych dlžníkov, ktorí napokon v rámci exekučného konania, po podaní návrhu na súd voči odporcovi ako ručiteľovi, t.j. po 19. 08. 2011, uhradili navrhovateľovi dlžnú sumu v plnej výške. Súd nezaviazal na náhradu trov konania ani navrhovateľa v zmysle § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p., nakoľko jeho návrh na začatie konania o zapltenie pohľadávky s príslušenstvom voči odporcovi (ručiteľovi) z ručiteľského záväzku bol podaný z procesného hľadiska dôvodne, nakoľko z pripojeného exekučného spisu EX XX/XXXX súd nemal preukázané, že by pohľadávka navrhovateľa do podania predmetného návrhu bola vymožená v rámci exekučného konania, začatého na podklade D. R.XX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX od priamych dlžníkov, čo dokazuje skutočnosť, že dňa XX. XX. XXXX bol za účelom vymoženia navrhovateľovej pohľadávky, poverenou súdnou exekútkou vydaný príkaz na začatie exekúcie prikázaním inej peňažnej pohľadávky a exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky ako i ďalšia skutočnosť, že dlžník O. C. požiadaval v rámci exekučného konania dňa XX. XX. XXXX súdnu exekútku o schválenie splátkového kalendára na zapltenie dlžnej sumy vo výške XXX,- Eur mesačne, pričom jeho žiadosť bola následne postúpená navrhovateľovi, ktorý ju prevzal dňa 24. 10. 2012. Existenciu navrhovateľovej pohľadávky po začatí súdneho konania napokon uznal aj právny zástupca odporcu, ktorý po posúdení obsahu exekučného spisu EX XX/XXXX, do ktorého nahliadol dňa XX. XX. XXXX, oslovil poverenú súdnu exekútku vo veci postupu v predmetnom exekučnom konaní tak, aby došlo k pomerne rýchlemu vymoženiu zvyšnej časti dlžnej sumy a tiež k úhrade trov exekučného konania. Dlžník O. C. napokon po začatí súdneho konania zaplatil v rámci exekúcie pohľadávku oprávneného v celom rozsahu spolu s príslušenstvom a trovami exekúcie v piatich splátkach, počnúc od XX. XX. XXXX do XX. XX. XXXX v celkovej výške X.XXX,XX-Eur, teda navrhovateľ sa domohol

uplatneného nároku v tomto konaní a z tohto dôvodu zobral návrh späť. Navrhovateľom uplatnená pohľadávka v tomto konaní vyplýva z ručiteľského záväzku odporcu, ktorý je v zmysle hmotného práva akcesorickým záväzkom, trvanie ktorého je podmienené trvaním ním zabezpečovaného záväzku, t.j. existenciou dlhu zo strany priameho dlžníka. V danom prípade dlh priamych dlžníkov vyplývajúci zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere v čase podania návrhu na súd voči odporcovi ako ručiteľovi existoval, tento priamymi dlžníkmi v rámci exekučného konania, ani na výzvu navrhovateľa uhradený nebol a preto navrhovateľ mal právo pristúpiť k uplatneniu svojho práva v tomto konaní voči odporcovi ako ručiteľovi. Nakoľko teda neboli splnené podmienky pre uloženie povinnosti nahradiť trovy konania odporcom v zmysle § 146 ods. 2 vety druhej O.s.p., a ani podmienky pre uloženie povinnosti nahradiť trovy konania navrhovateľom v zmysle § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.. Z vyššie uvedených dôvodov súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) v spojení s § 224 ods. 1,3 O.s.p. rozhodol i o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre v 3 vyhotoveniach. Podľa § 205 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.